

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

* Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Μητροπολίτου, Σ. Βουτυρά, Γ. Μουχάκη, Γ. Ν. Χατζιδάκι καὶ Γ. Μ. Δαμνιέρῃ διευθύνοντες.

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΦΙΛΑΥΤΙΑ

Ὁ οἶκος καὶ τὸ σχολεῖον ἐπαναλαμβάνουσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐργασίαν πρὸς μόρφωσιν τῆς μελλούσης γενεᾶς. Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ καθιστῶσι τὸν διδάσκαλον κοινωνὸν τῆς εὐθύνης αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ μέλλοντος οὐ μόνον τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Γένους. Καὶ εἶναι ἱερὰ ἡ στιγμή, καθ' ἣν σιωπηρῶς συνομολογεῖται τὸ ἄγραφον συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ ὀνειροπολοῦντος πᾶσαν εὐτυχίαν διὰ τὸ τέκνον του γονεῶς καὶ τοῦ τεταγμένου νὰ θέσῃ τὰ θεμέλια αὐτῆς, διότι κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἀρχεται ὑφαινομένη καὶ διὰ τὴν πατρίδα ἡ ἀλουργία τῆς δόξης, ἡ ὁ πένθιμος σάκκος.

Οἱ ἔχοντες τὴν τιμιωτάτην τῶν ἀποστολῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν δυσχερεστάτην, δὲν τιμῶνται ἀκόμη ὅσον ἔπρεπεν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, τοῦτο ὅμως ἀντὶ νὰ ἀποθαρρύνῃ αὐτοὺς ἅς τοὺς ἐνισχύῃ μᾶλλον εἰς τὸ μέγα ἔργον. Οἱ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εὐρισκόμενοι δημιουργοὶ οὗτοι τοῦ μέλλοντος, ἐν τούτῳ ἄς ζητήσωσι τὴν ὀφειλομένην ἱκανοποίησιν καὶ τιμὴν.

Καὶ θὰ τὴν εὐρωσιν ὅταν ὁ ἡθικὸς θώραξ, δι' οὗ θὰ ἐπενδύσωσι τοὺς μαθητάς των, σφυρηλατηθῇ ἀκαμπτος εἰς τὰ βέλη τῆς φιλαυτίας, ἥτις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν προσλαβοῦσα χαρακτῆρα δξύτατον, ἵνα μὴ εἴπωμεν κακοήθη, ὑποδουλοῖ εἰς τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν τὰς μεγίστας τῶν Ἑλληνικῶν ἀρετῶν.

Αὕτη ἀποτελεῖ ἤδη ἓνα τῶν κυριωτάτων τοῦ Γένους ἐχθρῶν καὶ κατὰ ταύτης δέον ν' ἀντιτάξωσι πᾶσαν τὴν πειθὴ καὶ πᾶσαν τὴν καρτερίαν αὐτῶν οἱ διδάσκαλοι.

Πηγὴ ὅλων τῶν κατὰ τῆς χώρας ἀδικιῶν εἶναι ὁ ἐπάρατος οὗτος πειρασμός, ὁ ἀδιαλλείπτως ψιθυρίζων εἰς τὰ ὦτα μικρῶν καὶ μεγάλων ὅτι αἱ ἀτομικαὶ ἀνάγκαι εἶναι ἐπιβλητικώτεραι τῶν κοινῶν. Ἀπὸ τοῦ ἀπίστου ὑπαλλήλου καὶ τοῦ φυγοστράτου καὶ τοῦ λαθρεμπόρου, μέχρι τοῦ ἀδιαφόρου διὰ τοὺς σφετερισμοὺς τοῦ δημοσίου χρήματος, καὶ ἀπὸ τοῦ προσκυνοῦντος καὶ λατρεύοντος μόνον ἑαυτὸν, μέχρι τοῦ κωφεύοντος εἰς οἰανδήποτε πρόσκλησιν τῆς πατρίδος, πάντες διατελοῦσι θύματα νοσηρᾶς καὶ ἐγκληματικῆς φιλαυτίας, ἥς τὸ δηλητήριον ἐμποτίζει αὐτὰς τὰς ρίζας τοῦ ἐθνικοῦ δένδρου.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνος διδασκάλου τοῦτον κυρίως δέον νὰ ἔχῃ τὸν βαθύτατον σκοπόν. Δὲν ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ διανοητικὴ τροφοδότησις, οὐδὲ ἡ ξηρὰ καὶ στεῖρα εἰς ἀποτελέσματα πλήρωσις τῶν νεανικῶν κεφαλῶν δι' ἀπειρίας γνώσεων. Τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ἡ ἡθικὴ διάπλασις καὶ ἡ ἀπὸ τῆς τοιαύτης φιλαυτίας περιφρούρησις θὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν γενεάν τὴν ἀτομικὴν εὐτυχίαν, ἥτις δὲν εἶναι, δὲν πρέπει, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι ἄλλη, οὐδὲ νὰ ἀπορρέῃ ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῇ πρώτη.

(Λουκ. ε'. 1—11)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην. Οἱ δὲ ἄλιεῖς, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν¹ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον². καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα. Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος³ καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην⁴. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ. Ἐπιστάτα⁵, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου⁶ χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις⁷, τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν⁸ ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἴδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέειπε τοῖς γόνασιν τοῦ Ἰησοῦ, λέγων. Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ⁹, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ἡ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς. Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν¹⁰. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Σημειώσεις.

1. ἡ ῥώτησε = παρεκάλεσε. 2. ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν = ν' ἀπομακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆρας. 3. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος = φέρε τὸ πλοῖον εἰς τὸ βαθύ μέρος τῆς λίμνης. 4. εἰς ἄγρην = διὰ νὰ ἀλιεύσῃτε. 5. ἐπιστάτα = διδάσκαλε. 6. ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου = ἐπειδὴ σύ τὸ διατάσσεις. 7. τοῖς μετόχοις = εἰς τοὺς συντρόφους των. 8. ἐπλησαν = ἐγένεσαν. 9. ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ = ἀπομακρύνθητι ἀπ' ἐμοῦ, διότι εἰμι ἁμαρτωλὸς καὶ ἄδικος. 10. ζωγρῶν = ἥτοι ἀπὸ τοῦδε θὰ ἀλιεύῃς ἀνθρώπους κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον θὰ ἀλιεύῃς ἀνθρώπους εἰς Χριστὸν καὶ θὰ σώζῃς αὐτούς.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ὡς κύριον τοῦ βίου του μέλημα εἶχεν ὁ Κύριος ἡμῶν νὰ διδάσκῃ πανταχοῦ τὸ Εὐαγγέλιον. Καὶ ἐν τῷ Ναφ καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ ἀπὸ τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὰς κόμας καὶ τὰς πόλεις ἐδίδασκε πάντοτε τὸν λαόν· α' Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Διὰ τὴν δὲ πάντοτε ἐκήρυττεν ὁ Ἰησοῦς; Διότι ἡ θρησκεία, τὴν ὁποίαν ἐξήπλωσεν εἰς τὸν κόσμον, δὲν εἶναι μία τῶν πολλῶν ἐκείνων θρησκειῶν, αἱ

οποῖα τὴν κατῆχουσιν καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν ὀφείλου-
σιν ἢ εἰς τὴν βίαν ἢ εἰς τυρλὴν καὶ ἄλογον πίστιν ἢ εἰς ἄ-
πλῆς ἐξωτερικὰς διατυπώσεις καὶ σύμβολα. Ὁ, τι κυρίως
διακρίνει τὸν χριστιανισμόν καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἀνώτερον
πάσης ἄλλης θρησκείας εἶναι τοῦτο, ὅτι εἶναι κατ' ἐξοχὴν
θρησκεία τοῦ λόγου, θρησκεία πνευματική, ἀπαιτεῖ νὰ πι-
στεύωμεν μετὰ λόγου, νὰ εἴμεθα ἑτοιμοὶ νὰ δίδωμεν λόγον
τῆς πίστεως ἡμῶν. «Ἐτοιμοὶ δὲ ἔστε πρὸς ἀπολογίαν παντὶ
τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος». Ὁ Ἰη-
σοῦς ἐξήτει διὰ τοῦ λόγου νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν διδασκαλίαν
τοῦ· οὐδένα ἠνάγκασε νὰ παρὰδεχθῇ αὐτήν. «Εἰ τις θέλει
ὀπίσω μου ἔλθεῖν». Καὶ εἰς τοὺς Ἀποστόλους τὸ αὐτὸ πα-
ρήγγειλε· νὰ εἶναι ἀνεξίθρησκοι· ὅπου δέχονται αὐτοὺς νὰ
μένωσιν, ὅπου δὲν τοὺς δέχονται νὰ φεύγωσι τινάσσοντες
καὶ τὸν κοινοτὸν τῶν υποδημάτων αὐτῶν· ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

Ὁ χριστιανισμὸς δὲν εἶναι θρησκεία ἀπλῶν τύπων καὶ
συμβόλων. Καθιέρωσε μὲν ὁ Χριστὸς τὴν ἐξωτερικὴν λα-
τρείαν, διότι εἶναι ἀναποσπαστὸς συνδεσμένη μετὰ τῆς εὐ-
σεβείας, διότι ἀληθὴς εὐσεβεία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄ-
νευ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας· ἀλλὰ δὲν περιώρισε τὸ πᾶν
εἰς τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν. Ὁ χριστιανισμὸς εἶναι θρη-
σκεία τοῦ πνεύματος· κυριεῖται τὸν νοῦν, ἐνισχύει τὴν θλη-
σιν καὶ ἐξευγενίζει τὴν καρδίαν· εἶναι θρησκεία τῶν ἔργων.
Διὰ τῶν καλῶν ἔργων λατρεύομεν ἐπαξίως τὸν Θεόν. Τὸ
Εὐαγγέλιον ζητεῖ παρ' ἡμῶν ἔργα ἐλέους καὶ φιλάνθρωπίας,
οὐχὶ δὲ ἀπλούς τύπους καὶ σύμβολα. «Ἐλεον θέλω καὶ οὐ
θυσίαν». Δὲν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
ἐκεῖνος, ὅστις λέγει ἀπλῶς, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ὅστις ποιεῖ
τὸ θέλημα τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρὸς.

Ὁ χριστιανισμὸς διὰ τοῦ κηρύγματος ὁδηγεῖ καὶ ἄτομα
καὶ λαοὺς εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν, ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυ-
χίαν αὐτῶν καὶ τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν. Ὁ χρι-
στιανισμὸς διὰ τοῦ κηρύγματος ἐξαγνίζει τὸν ὅλον ἄνθρω-
πον, ἐξαγιάζει βίαν καὶ καθήκοντα αὐτοῦ, ἐξευγενίζει τὸν
οἰκογενειακὸν ὅλον, ἐμπνέει πίστιν ἀληθὴ καὶ ζωσαν εἰς τὸν
Θεόν, ἀγάπην ἐνεργὸν πρὸς τὸν πλησίον, σέβας καὶ ὑπα-
κοὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τοὺς νόμους· ἀναδεικνύει οὐ μόνον
ἀληθεῖς χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ χρηστοὺς καὶ ἐναρέτους
πολίτας. Διὰ μόνου τοῦ κηρύγματος οἱ Ἀπόστολοι ἐξήπλω-
σαν εἰς τὸν κόσμον τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἐμπόδια ἀνυπέ-
ριστα ὑπερνήκησαν, καὶ διαγνομὸς φοβεροὺς ἐματτάσαν, καὶ
σοφοὺς καὶ φιλοσόφους εἰλκυσαν εἰς Χριστόν, καὶ βαθύτατα
ἐρριζωμένους θρησκευτικὰς πεποιθήσεις ἐκλόνισαν, καὶ ἡ εἰ-
δωλολατρεία κατηργεῖτο καὶ ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἐλατρεύετο
καὶ τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων ἐξημεροῦντο καὶ ἐξηγενίζοντο
καὶ πανταχοῦ κατῆχεν ἡ ἰσότης καὶ ἡ ἀδελφότης καὶ
πανταχοῦ ἐξήπλουτο τὸ ζωογόνον πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ
φιλάνθρωπίας. Τοιαύτη εἶναι ἡ δύναμις τοῦ κηρύγματος τοῦ
Εὐαγγελίου. «Τὸ Εὐαγγέλιον Χριστοῦ δύναμις Θεοῦ ἐστὶν εἰς
σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι». Βεβαίως τὴν ἀλήθειαν ταύ-
την ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρό-
νων μέχρι σήμερα· διδασκόμεθα ἐξ αὐτῆς, ὅτι ὅπου τὸ κή-
ρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀκμάζει, ἐκεῖ ἀκμάζει καὶ ἀληθὴς
θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ ζωὴ, ὅπου τοῦναντίον τὸ κήρυγμα
τοῦ Εὐαγγελίου παρακμάζει, ἐκεῖ παρακμάζει καὶ τελείως
μαραινέται πᾶσα θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ ζωὴ.

Πεῖραν πικρὰν τοῦ πράγματος παρέχει δυστυχῶς ἡ Ἐκ-
κλησία ἡμῶν. Ἐθνικαὶ περιπέτειαι καὶ ἀνωμαλῖαι συνετέ-
λεσαν ὥστε οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς νὰ
μὴ δύνανται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἱερώτατον αὐτῶν καθήκον,
νὰ κηρύττωσι τὸ Εὐαγγέλιον. Πόσοι δυστυχῶς ἐξ αὐτῶν
δύναται νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,
ὅστις διὰ παντὸς τοῦ δημοσίου αὐτοῦ βίου πανταχοῦ καὶ

πάντοτε ἐδίδασκε τὸν λαόν; Πόσοι ἐξ αὐτῶν δύνανται νὰ
μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι προε-
τίμων νὰ καταλείπωσι μᾶλλον τοὺς πτωχοὺς ἢ νὰ μὴ κη-
ρύττωσι τὸ Εὐαγγέλιον, ἔλεγον δὲ μετὰ τοῦ Παύλου, ὅτι
δὲν ἀπεστάλησαν νὰ βλαπτῶσιν, ἀλλὰ νὰ διδάσκωσι τὸν
λαόν, καὶ ἐπανελάμβανον μετ' αὐτοῦ. «Οὐκί δέ μοι ἐστίν,
ἐάν μὴ εὐαγγελίζωμαι;» Πόσοι δὲ ἐξ αὐτῶν δύνανται νὰ
μιμηθῶσι παράδειγμα τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας δι-
δασκάλων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν καὶ οἱ μέγιστοι κήρυκες τοῦ
Θεοῦ λόγου, καὶ ὡς κύριον τοῦ βίου τῶν μέλημα εἶχον τὸ
κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου; Καὶ ἐπικρατεῖ δυστυχῶς παρ'
ἡμῖν, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ προφήτου, λιμὸς τοῦ ἀκοῦ-
σαι τὸν λόγον Κυρίου. Καὶ σιγᾷ παρ' ἡμῖν ὁ ἄμβων, καὶ
τὸ Εὐαγγέλιον δὲν ἀναπτύσσεται εἰς τὸν λαόν, καὶ ὁ λι-
μὸς τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου ἐπέφερεν ἀληθὴ ἠθικὸν
καὶ κοινωνικὸν λιμόν. Διότι εἶναι δυστυχῶς ἀληθές, ὅτι,
ἐν ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν ἐξησθένητε παρ' ἡμῖν εἰς τὰς καρ-
δίας τῶν πολλῶν· ἐν αἷ ὕλιστικαὶ ἰδέαι κατέστησαν πολ-
λοὺς ἀδιαφόρους πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν· ἐν αἷ προλήψεις
καὶ αἱ εἰσιδαιμονίαι ὑπερεπλόνασαν, ἐν ἡ θρησκεία πε-
ριώριστη σχεδὸν μόνον εἰς τοὺς ναοὺς, ἐλάχιστα δὲ παρ-
κολουθεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν βίον αὐτῶν, καὶ αἱ θρησκευ-
τικαὶ ἀλήθειαι δὲν ἐξακολουθοῦσι πλέον παρ' ἡμῖν εἶναι τὴν
σωτήριον αὐτῶν ἐπιρροὴν οὔτε εἰς τὸν οἶκον, οὔτε εἰς τὸ
σχολεῖον, οὔτε εἰς τὴν κοινωνίαν, ἠθικὴ δὲ χαλάρωσις ἐν
πολλοῖς ἐπικίνδυνος παρὰ τῆς πᾶσι πᾶσι, πρῶτιστον τοῦ
κακοῦ τούτου ἀφορμὴ εἶναι ἡ ἑλλειψὶς θρησκευτικῆς δι-
δασκαλίας, ὕγειος καὶ καταλλήλου θρησκευτικῆς διδασ-
καλίας, ὁ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου.

Ἀς μὴ πλανώμεθα· ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδος ἀνευ
θρησκευτικῆς ζωῆς δὲν εἶναι δυνατὴ, θρησκευτικὴ δὲ ζωὴ
ἀνευ κηρύγματος εἶναι τι ἄδύνατον. Τὸ ἀψευδὲς στόμα
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἶπεν, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ εἰναι πνεῦμα
καὶ ζωὴ. «Τὰ ρήματά, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι
καὶ ζωὴ ἐστίν.» Πρέπει νὰ ἀπώλεσέ τις πᾶσαν πίστιν εἰς
τὸν Θεόν τῆς θρησκείας ἡμῶν θεμελιωτήν, πρέπει νὰ ἀγνοῇ,
ποῖαν σωτήριον ἐπιρροὴν ἐξήσκησεν αἱ ἀλήθειαι τοῦ Εὐ-
αγγελίου εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον, ἵνα διακρισθῇ τῇ
τοῦ λόγου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅτι τὰ ρήματά αὐτοῦ εἶναι
πνεῦμα καὶ ζωὴ. Βεβαίως τὸ κήρυγμα οὗτο ἐξήλειψεν οὔτε θὰ
ἐξεκλείψῃ ἐκ τῆς κοινωνίας τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον φύσει συνυ-
πάρχει μετὰ τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν ἠθικοποίησιν μιᾶς κοινο-
νίας, συντελοῦσι μὲν πολλοὶ παράγοντες, ἀλλ' ὅτι ὁ πρῶτιστος
καὶ κυριώτατος παράγων εἶναι ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία
τοῦτο εἶναι ἀλήθεια, τὴν ὁποῖαν βεβαίως ἡ ἱστορία καὶ ἡ καθ'
ἐκείστην πείρα. «Ὡ, ἐν ἡδυνάτῳ τις νὰ διεισδύσῃ εἰς τὴν
ἀνθρωπίνην καρδίαν, ἐκεῖ θὰ ἔβλεπεν ἀπὸ πόσων ὀρθολογῶν
ἀπομάσσει τὰ δάκρυα ὁ θεὸς λόγος, κηρυττόμενος, εἰς πό-
σας τεταραγμένους συνειδήσεις ἐπαναφέρει τὴν γαλήνην,
πόσων ἐνισχύει τὴν κλονιζομένην πίστιν, διαθερμαίνει τὴν
ψυχρανθεῖσαν ἀγάπην καὶ παρέχει εἰς αὐτοὺς δυνάμεις εἰς
τὸ ἀγαθὸν καὶ καθιστᾷ ἀνωτέρους τῶν περιπετειῶν τῆς τύ-
χης καὶ παρηγορεῖ εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς συμφορὰς τοῦ βίου!

Δεσθώμεν τοῦ Κυρίου, ὅπως οἱ ἀρμόδιοι αἰσθάνωσιν ὅλην
τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποῖαν φέρουσιν ἐνώπιον καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ ἔθνους, καὶ θεωρήσωσιν ὡς κύριον τοῦ βίου αὐ-
τῶν μέλημα νὰ συντελέσωσι διὰ παντὸς τρόπον εἰς τὴν
ἀνύψωσιν τοῦ κλήρου, ὅστις μόνος δύναται νὰ παιδαγω-
γήσῃ θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς τὸν λαόν καὶ νὰ ὁδηγήσῃ
οὕτω τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς τὸν ἀληθὴ αὐτοῦ προορισμόν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821 ΚΑΙ Ο ΒΟΕΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡμεῖς λοιπὸν σχεδὸν παντάπασιν ἄσπολοι, ἀνάσκητοι,
ἐπτοημένοι δοῦλοι, τὸν δεσπότην ἡμῶν ἔχοντες σύνοικον, ἔμ-
πειρον δηλαδὴ τοῦ χώρου τῶν πολεμικῶν ἀγῶνων, ἔκκενδύ-
ται, πεινῶντες, ὑπὸ πάσης τῆς Εὐρώπης ὡμῶς καὶ ἀνοσίως
διωκόμενοι ἀνελάβομεν τῶν ἀγῶνα, μακρομένων ἀνθρώπων
ἀγῶνα, ἐναντίον πολυπληθεστέρων στρατῶν, τολμηροτέρων,
μᾶλλον φιλοπολέμων· ἐμπεριότερων πολὺ περὶ τὰ πολε-
μικά. Καὶ ὑπερισχύσαμεν, διότι ἐκραταίωμεν ἡμᾶς εἰς τὸν
ἀγῶνα ἡ ἀγιάτῃ πίστις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ σημαία ὑπὸ
τὴν ὁποῖαν ἐτάχθησαν αἱ στρατιαὶ μας. Εἰς τοὺς ἀνθρωπί-
νους ἀγῶνας καταπαλαίει τὸν ἀντίπαλον καὶ ἀνευφημεῖται
νικητὴς ἐκεῖνος οὐτινος ἡ ψυχὴ ἀγεται ὑπὸ εὐγενεστέρων
ιδεῶν. Ὅταν ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι καὶ μένῃ ἀγνή, οὐδεμία ἀνθρω-
πίνη ἰσχὺς δύναται αὐτὴν νὰ καταβάλῃ. Ἡ τοιαύτη ἰδέα, ἡ
γενναία καὶ ἀγνή εἶναι ἡ διὰ νικητηρίων στεφάνων τὴν κεφα-
λήν περιβαλοῦσα τῶν ἐλλήνων εἰς τὰ Περσικά, κατὰ τοὺς ἀ-
γῶνας τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Ἡρακλείου
τοῦ Φρειδερίκου τοῦ Β', τὸν ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῶν βο-
ρείων Ἀμερικανῶν ἀγῶνα, τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν. Ἡ
ἰδέα αὕτη εἶναι ἡ σημαία ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ἐτάχθησαν αἱ
ἐλληνικαὶ στρατιαὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν μας. Ἐπεθυμή-
σαμεν νὰ ζήσωμεν πλέον ἐλεύθεροι, καὶ ἡττώμενοι συντρι-
βόμενοι, λακπατούμενοι, ἀφανιζόμενοι, ἀνεπηδῶμεν ὡς ὁ
ἀθάνατος υἱὸς τῆς γῆς ὁ Ἀντίοχος, πάλιν εἰς τὴν ζωὴν, εἰς
τὴν νίκην, εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀγῶνα μακρότατον.

Καὶ κατὰ τοῦτο δὲ ὑπερέχομεν τῶν Βόρειων.

Διεφημίση δηλαδὴ ἡ ἀντοχὴ αὐτῶν καὶ τοῦ ἀγῶνος
τὸ μακροχρόνιον. ἄλλ' ὅμως κατὰ τοῦτο θαυμαστότεροι
ἐγένοντο οἱ Ἰσπανοὶ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος πολεμοῦντες·
διότι κατ' αὐτῶν ὁ μέγιστος τῶν στρατηλατῶν τῶν νεωτέ-
ρων χρόνων, θάλλων ἕως τότε εἰς ὕψιστον σωματικὴν καὶ
ἀκμὴν πνεύματος δὲν εἶχεν εἰμὴ νὰ υπερβῇ τὴν ὑπὲρ τὰ
Πυρηναικὰ ὄχι μακρὰν ὁδὸν καὶ νὰ ρίψῃ κατὰ τῶν πολεμίων
τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ, τοὺς παλαιμάχους τῆς Ἰταλίας,
τῆς Αἰγύπτου, τῆς Βανδέας, τοῦ Ρήνου, τοὺς πρὸ μικροῦ
νικητὰς τῶν Αὐστριακῶν, τῶν Ρώσων, τῶν Πρώσων ἐν
Οὐλμῃ, Αὐστρελιτς, Ἰένῃ, Αὐερεσταδ, Εὐλάου, Φρειδλαν-
δίχ· καὶ ὅμως ἀντέσχον εἰς ἀγῶνα ἐθνικὸν μέγιστον καὶ
κατέβαλον αὐτοὶ τὸν ἀκατάβλητον. Ἡμεῖς δὲ δυνάμεθα
ν' ἀντιπαρβάλωμεν πρὸς τὸν πόλεμον τῶν νοτιοαφρικανικῶν
πολιτειῶν τὴν ἐν Κρήτῃ ἐπανάστασιν μας τοῦ 1866-69,
καθ' ἣν οἱ χριστιανοὶ τῆς νήσου ἔχοντες πολεμοῦντας κατ'
αὐτῶν πλὴν τῆς τουρκικῆς αυτοκρατορίας τοῦ Ἀβδούλ-Αζίζ
καὶ τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς αἰμοχαρεῖς
τουρκόκρητας ἐμπείρους τῆς χώρας, πολεμικοὺς, καὶ φιλο-
πολέμους εἰς ἄκρον, καὶ τὴν Εὐρώπην πᾶσαν πρὸς τοὺς χρι-
στιανούς δυσμενῆ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ὁσμάνικῆς
ἀρχῆς ἀμυνομένην.

Ἡ δὲ ἐπανάστασίς μας ἡ μεγάλη ὅσον γενναϊοτέρα·
οἱ Ἕλληνες οἱ μετασχόντες τῆς ἐξεγέρσεως ἰσάριθμοι σχεδὸν
πρὸς τοὺς Τραναβαλκανικοὺς καὶ τοὺς Ὀραγγίους βοηθουμένους
ὑπὸ τῶν Ἀφρικανῶν, ὀλιγοπληθεῖς δηλονότι, διεξέχουσιν
ἀγῶνα ἐκ τῶν μακροτάτων τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐννέα σχε-
δὸν ἔτη μαχόμενοι ἀπὸ τῆς 12 Νοεμβρίου 1820, ὅτε κατέλα-
βον οἱ Σουλῶται ἐπανελθόντες τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτῶν
μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1829, ὅτε μετὰ τὴν νικηφόρον
μάχην τῆς Πέσφας οἱ Τούρκοι ἐκ τῆς Βοιωτίας ὑπόσπονδοι
ἀπεχώρησαν ἐλευθέραν ἀφήνοντες τὴν Στερεάν, πέραν τῆς
Φοντάνας, ὅπως ὀλίγον πρότερον εἶχεν ἐλευθερωθῇ πέραν
τοῦ Μακρυνοῦρου.

Ἐννέα ἔτη· καὶ καταπάντα ταῦτα δὲν ἦσαν μόνον μά-

χαι. νίκαι, ἦται, ὑποχωρήσεις, ἐφοδοὶ, αἰχμαλωσίαι ὑπὸ
ἡμέρου ἔχθρου. Ἦτο ἀγὼν ὁμοῖος τῶν λύκων ὁμοῖος τῶν
τίγρεων· σφαγὴ μυριάδων ἀνδρῶν ἀσπλῶν, γυναικῶν, γερόν-
των, παιδῶν, ἀφανισμὸς πόλεων. Φθίρει διὰ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς σκαπάνης ὁ Μπαμπά-πασὰς τὴν Ρούμελην ἀπὸ τῆς
Εὐβοίας μέχρι τῶν Ἰωννίνων, πυρπολεῖ καὶ δεινροτομεῖ
τὴν Πελοπόννησον ἐπὶ τριετίαν ὁ Ἰβραήμ καὶ στίφη παν-
θήρων οἱ μουσουλμάνοι σφάζουσι τοὺς Ἕλληνας χριστιανούς· καὶ
καταφλέγουσιν πόλεις καὶ κάμας ἐν Κύπρῳ, ἐν Ἐφέσῳ, ἐν
Σμύρνῃ, ἐν Κυδωνίαις, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Φιλίππουπό-
λει, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Συράκῃ, ἐν Χίῳ, ἐν Κασσῳ, ἐν Κρήτῃ.

Καὶ κατὸ πῖν τοῦ τρομεροῦ τούτου ἀφανισμοῦ ἀντέχουσιν
πάντες. Ἐφάλαν τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν τῶν Βόρειων τὴν
μετοχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἐμάχοντο μὲν αἱ
γυναῖκες ἐνοπλοὶ ἐν Σουλίῳ καὶ ἐν Μεσολογίῳ, καὶ διὰ
τῶν δρεπάνων ἔτρεπον εἰς φυγὴν καὶ ἀπέκτεινον τοὺς Αἰ-
γυπτίους εἰς Τσίμοβαν αἱ Μανιάτισσαι καὶ τὰς πολεμικὰς
ναῦς αὐτῶν ἐκυβέρνων ἐν ταῖς ναυμαχίαις ἡ Ἀσκακρίνη
Μπούμπουλη καὶ ἡ Δόμνα Βιοβίζη· ἐμάχοντο ὠπλῶς οἱ
παιδῆς ὑπερασπίζοντες τὴν Κιάφκην καὶ τὸν Ἀβερικόν, καὶ
μετεῖχον διὰ τῶν περιφύμων πετροπολέμων τῆς ἀμύνης τοῦ
Μεσολογγίου, ὅπου ὑψοῦντο εἰς ἥρωας οἱ δεκαεξαετῆς Ἀν-
τώνιος Μπάκας ἐπὶ τῶν τειχῶν καὶ Ντάνης Βορύλας κατὰ
τὴν ἄμυναν τῆς Κλεισῶδος. Καὶ ὅπου δὲ δὲν μετεῖχον ἐνό-
πλις τοῦ ἀγῶνος ἐπέδειξαν φρόνημα ἐλευθερίας ψυχῆς καὶ
φιλοσοφίας· ἐπεσαν καὶ ἐπνίγησαν εἰς τὸν ποταμὸν Ἀραπί-
τσαν αἱ γυναῖκες τῆς Νικουσίας· ἐρρίφθησαν ἐν Μεσολογίῳ
εἰς τῶν τάφρων τὸ ὕδωρ καὶ εἰς τὴν παρὰ τὴν Παναγίαν δε-
ξαμένην, καὶ συνετέλουν μετὰ τοῦ Καψάλη καὶ ἐν τῷ Ἀ-
νεμομύλῳ ἐκρημίσθησαν ἀπὸ τοῦ βράχους τοὺς παρὰ τὴν
Νεραϊδόρραχιν τοῦ Χελμοῦ, ἐπνίγησαν διὰ τοῦ καπνοῦ ἐν-
τὸς τῶν σπηλαίων τοῦ Βρονταμά, τοῦ Μελιδονίου, τοῦ Αὐ-
λοποτάμου, αἱ Φαριαναὶ δὲ μετὰ τῶν παιδιῶν παρούσαν
τοὺς ἀνδρας εἰς τὴν ὑψηλὴν καταστροφὴν τοῦ Παλαιόκασ-
τροῦ τῶν Φαρῶν, χάριν τῆς ἀρετῆς, χάριν τῆς ἐλευθερίας.

Ἀς μᾶς δείξῃ ὁ Αὐστριακὸς στρατηγὸς μεγαλοφροσύνην
ὁμοίαν τῆς Ἀνθίας Χριστοδούλου τῆς Κασσανδριώτισσας
Ἀς μᾶς δείξῃ τοὺς μάρτυρας μετὰ τῶν θαυμαζομένων ὑπ'
αὐτοῦ ἕνα Φαρμάκην τῆς Μονῆς τοῦ Σέκκου, ἕνα Διάκον, ἕνα
Μήτρον Λέκα, ἕνα Γεώργιον Ἀνεμογιάννην Παζηνόν.

Ἀννοῦμεν ὅσοι ἐπέσαν ἐκ τῶν Βόρειων κατὰ τὰς μά-
χας ἀξιοματικοὶ ἀνώτεροι· παρ' ἡμῖν δὲ στρατηγοὶ καὶ
ἀρχηγοὶ ἀνώτεροι πλὴν ἀπείρων κατωτέρων ἀξιοματικῶν,
ἐπέσαν ὁ Ἀθανάσιος Καρπενισιώτης, ὁ Γεωργάκης Ὀλύμ-
πιος, ὁ Φαρμάκης, ὁ Σαλῶν Ἡσαΐας, ὁ Διάκος, ὁ Μάρ-
κος Βότσαρης, ὁ Τούσας Βότσαρης, ὁ Ζυγούρης Τζαβέλας,
ὁ Γεώργιος Τζαβέλας, ὁ Π. Δαγκλῆς, ὁ Λάμπρος Βέικος,
ὁ Φωτομάρας, ὁ Δράκος, ὁ Ἀγγελῆς Γαβλῖνας, ὁ Ρού-
ρας, ὁ Μήτσος Κοντογιάννης, ὁ Ν. Κοντογιάννης, ὁ Σπύρος
Κοντογιάννης, ὁ Ραζήκοτσικας, ὁ Στουρνάρας, ὁ Λασκατάς,
ὁ Σαδῆμας, ὁ Σουλτάνης, ὁ Βούρδης, ὁ Ἰγγλέσης, ὁ
Στρίφτομπολας, ὁ Π. Πλαπούτας, ὁ Α. Πετιμεζάς, ὁ Ἀνα-
γνωσταράς, ὁ Παπαφλέσας, ὁ Κεφάλας, ὁ Ι. Νοταράς, ὁ
Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, ὁ Πλάσιος Μαυρομιχάλης, ὁ
Ἰωάννης Μαυρομιχάλης, ὁ Τσαμχῶς, ὁ Σαχίνης, ὁ Θ.
Βῆκος, οἱ Βραστάνοι, ὁ Λάμπρος Κασσανδρεύς, ὁ Κασσιός
Μάρκος Μαλιαράκης, ὁ Τσελεπής, ὁ Θ. Χούρδος, ὁ Χα-
τζημιχάλης καὶ ὁ νικητὴς ἀπείρων μαχῶν ὁ μεγαλοφυὴς
τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγῶνος στρατάρχης Γεώργιος Καραϊσκάκης.

Ἀς μᾶς ἐπιδείξῃ ὁ Αὐστριακὸς στρατηγὸς ἐκ τοῦ βορι-
κοῦ πολέμου τὴν Μονὴν τοῦ Σέκκου, τὴν ἐξοδὸν τῆς φρου-
ρᾶς τῆς Νικουσίας, τὸ Παλαιόκαστρον τῶν Φαρῶν. Ἀς ἔχῃ
τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἴπῃ πού τῶν βορεικῶν χωρῶν κεί-
σαι ἐν Μεσολογίῳ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 8

ΛΕΞΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Πλήρες πρακτικόν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γαλλοελληνικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—
Λεξικὸν Ἑλληνογαλλικὸν ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου 10.—
Γαλλικὴ μέθοδος Otto-Κοντοπούλου..... 4.80
Κλείς τῆς Γαλλικῆς μεθόδου Otto-Κοντοπούλου 1.50
Ἑλληνογαλλικοὶ διάλογοι..... 2.—

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη 11.—
Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν Ρ. Α. Ρουσοπούλου 12.—
Γερμανικὴ μέθοδος Otto-Σακελλαρίου..... 5.50
Κλείς τῆς Γερμαν. μεθόδου Otto-Σακελλαρίου 1.50
Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι ὑπὸ Α. Μανράκη 2.—

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—
Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν ὑπὸ Ι. Περβανόγλου. 11.—
Ἀγγλικὴ μέθοδος Mauroon-Ψαρχῶ..... 5.50
Κλείς τῆς Ἀγγλ. μεθόδου Mauroon-Ψαρχῶ... 1.50
Ἑλληνοαγγλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Π. Ψαρχῶ... 2.—
Μικρὰ Ἀγγλ. μέθοδος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρχαρίων
Ψαρχῶ..... 2.—

ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ἰταλικὴ μέθοδος Sauer-Καντακίδου..... 5.50
Κλείς τῆς Ἰταλ. μεθόδου Sauer-Καντακίδου. 1.50
Ἑλληνοἰταλικοὶ διάλογοι ὑπὸ Γ. Σ. Χοιδᾶ... 2.—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ "ΠΑΤΡΙΩΝ,"

Δημοσιεύονται μόνον μετὰ
ἐγκρίσειν καὶ κατ' ἀποκοπήν.

ΠΡΟΜΟΔΟΓΙΟΝ Σ. Π. Α. Π.

χῦον ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1901

Ἄναι-Καλάβρυτα-Λουτρά-Ὀλύμπια

Πειραιεὺς ἄν.	5.45 π. μ.	11.15 π. μ.
Ἀθήναι	6.30 "	12.— μ. μ.
Κόρινθος	10.15 "	3.12 μ. μ.
Καλάβρυτα ἄφ.	4.20 μ. μ.	—
"	3.45 "	5.20 "
Πάτραι	ἄν 4.00 "	7.25 π. μ.
Κυλλήνη ἄφ.	7.25 "	11.30 "
Πύργος	7.50 "	11.51 "
Ὀλυμπία	8.55 "	12.55 "
Ὀλυμπία ἄν	6.10 π. μ.	1.45 "
Πύργος	7.20 "	2.50 "
Κυλλήνη	6.40 "	3.05 "
Πάτραι) ἄφ.	11.15 "	6.55 "
) ἄν.	11.45 "	7.45 "
Καλάβρυτα	10.— "	—
Κόρινθος	4.10 μ. μ.	1.25 μ. μ.
Ἀθήναι ἄφ.	7.20 "	4.50 "
Πειραιεὺς	7.57 "	5.30 "

Ἀθήναι-Μεγαλόπολις-Καλάμαϊ-Ναύπλιον

Ἀθήναι ἄν.	6.30 π. μ.	12—μεσημ.
Κόρινθος	10.— "	4.05 μ. μ.
Ἄργος ἄφ.	12.18 μ. μ.	6.57 "
Ναύπλιον	2.— "	6.35 "
Τρίπολις ἄφ.	40 "	—
Μεγαλόπολις	6.15 "	—
Καλάμαϊ ἄφ.	9.05 "	—
" ἄν.	5.—π. μ.	—
Μεγαλόπολ.	7.50 "	—
Τρίπολις	10.37 "	—
Ναύπλιον	11.40 "	9.00 π. μ.
Ἄργος	1.27 "	9.50 "
Κόρινθος	4.18 "	1.25 μ. μ.
Ἀθήναι ἄφ.	7.20 "	4.50 "

ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Ἱατρός Νευρολόγος καὶ Ψυχίατρος

Ἡ Ψυχιατρικὴ καὶ Νευρολογικὴ Ἐπι-
θεώρησις, θέλει ἀποτελεῖται ἐκ δύο τυπο-
γραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μέγα ὄγδον.
Θέλει ἀποσταλῆ μόνον εἰς τοὺς συνδρομητάς·
συνδρομηταὶ ἐγγράφονται οἱ πέμποντες τὴν
συνδρομὴν αὐτῶν προπληρωτέαν ὀρισθεῖσαν
διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν εἰς δραχμὰς ἑξ, διὰ
δὲ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς φράγκα χρυσᾶ ἑξ.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ διὰ τὴν ἀπο-
στολὴν τῶν συνδρομητῶν ἀπεθυντέον:

Ὀδὸς Ζήνωνος 16 Ἀθήνας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Πλατεῖα Κάνιγγος. ἐν Ἀθήναις
ΕΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ

Ἐμπορικὴ Σχολή

Γεωργικὴ Σχολή

Μεταλλευτικὴ Σχολή

Βιομηχανικὴ Σχολή

Προπαιδευτικὸν Σχολεῖον

Οἰκοτροφεῖον Γαλλικόν

Ἑσπερινὰ μαθήματα

Δελτίον τῶν προόδων τῆς Βιομηχα-
νίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου.

Προγράμματα ἀποστέλλονται
δωρεάν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἀτυοκίνητον τυπογραφεῖον

Τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον συμπλη-
ρωθὲν ἐσχάτως διὰ τελειοτάτων πιε-
στηρίων ἐιδικῶν διὰ τὴν μετ' ἀκρι-
βείας ἐκτέλεσιν ἐπιμελεημένων ἐργα-
σιῶν, πλουτισθὲν δὲ συγχρόνως δι' ἀ-
ναλόγων καλλιτεχνικῶν στοιχείων, δύ-
ναται ν' ἀνταποκριθῇ τελείως εἰς πᾶ-
σαν ἀπαίτησιν ὑπὸ ἔποψιν καλαισθη-
σίας καὶ ἀκριβείας.

Τυπὴμα ἐπιδοκεπτηρίων

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια ἐπὶ γνη-
σίου ἀγγλικοῦ χαρτοῦ μὴ λείου (bristol-
mat) διὰ νέων καλλιτεχνικῶν
στοιχείων, τέλεια ὑπὸ ἔποψιν χαρτοῦ
καὶ χαρακτῆρων.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. ΔΕΛΛΙΟΥ

(πρὸν γυμνασιάρχον)

Ὀδὸς Ἀκαδημίας 56.

Κεῖται ἐν μιᾷ τῶν ὠραιότατων ὁδῶν τῶν
Ἀθηνῶν. Περιλαμβάνει δύο μεγάλα οἰκοδο-
μήματα, μετὰ δύο εὐρυχωροτάτων αὐλῶν
περιβαλλομένων ὑπὸ ὑψικαρήνων κυπαρίσων,
πευκῶν καὶ ἄλλων δένδρων.

Περιλαμβάνει δημοτικὸν σχολεῖον, Ἑλ-
ληνικόν, καὶ τρεῖς γυμνασιακὰς τάξεις.

Δέχεται ἐσωτερικοὺς μαθητάς, ἡμισυσσί-
τους καὶ ἐξωτερικοὺς.
Διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Κυβερνή-
σεως καὶ ἐφαρμόζει ἐν ὅλῳ τὰ ἐγκειμένα
κυβερνητικὰ προγράμματα.

Τροφεῖα καὶ δίδακτρα διὰ τοὺς ἐσωτερι-
κοὺς μαθητάς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ δημοτι-
κὸν σχολεῖον 1280 δρ., διὰ τοὺς ἀνήκοντας
εἰς τὸ ἑλληνικὸν 1520, καὶ τοὺς ἀνήκοντας
εἰς μίαν τῶν τριῶν γυμνασιακῶν τάξεων
1640 δρ. δι' ὅλκληρον τὸ ἔτος. Εἰς ταῦτα
συμπεριλαμβάνεται καὶ πᾶσα σχετικὴ δαπάνη
δι' ἱατρὸν φάρμακα καὶ περίθαλψιν ἐν πει-
πτώσει ἀσθενείας. Κανονισμοὶ ἀποστέλλονται
δωρεάν τῷ αἰτοῦντι.